

[Tove Jørgensen]

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg vil gerne takke ministeren for svaret. Det er glædeligt, at ministeren stadig væk er af den opfattelse, at venteafdelingerne ikke kan anerkendes som sociale institutioner. Efter DKPs opfattelse burde de helt afskaffes, forstået på den måde, at der burde bygges de fornødne plejehjem.

Derfor vil jeg gerne spørge ministeren: hvad gør Københavns kommune egentlig nu, hvor ministeren ifølge forslaget til finanslov for 1978 foreslår, at kapitaltilskuddene til plejehjemmene ophører? Det hjælper jo ikke de pensionister, der indlægges på venteafdeling, at der gives flere hjemmehjælpere til dem, der endnu er raske nok til at blive hjemme. Det kan man vistnok kalde at skære en hæl og klippe en tå.

Jeg har stillet ministeren et spørgsmål om sagen allerede den 15. december sidste år, og jeg har bedt om samråd om det. Men det var måske muligt at få ministeren til at løfte sløret for, hvilke tanker der har ligget bag forslaget til finanslov, hvis man da har turdet tænke på konsekvenserne.

Socialministeren (Eva Gredal):

Da fru Tove Jørgensen ikke kunne angribe mig på mit første svar, stiller hun et spørgsmål, som ligger helt uden for det første spørgsmål.

Tove Jørgensen (DKP):

Det er jeg ikke enig med ministeren i, for det, det drejer sig om, er at få disse venteafdelinger ud af billedet og give de pensionister, der har behov for at komme på et plejehjem, en rigtig plejehjemsplads på en institution, hvor de kan få deres eget værelse og ikke er henvist til en seng og et skab og et bord på et hospital.

Jeg må konstatere, at når ministeren nu siger, at man ikke godkender disse venteafdelinger, så er det korrekt, hvad Foreningen af Danske Lægestuderende påviste på hospitalskonferencen, nemlig at der skal fyres 400-500 heldagsansatte på de københavnske hospitaler, for ellers kan man ikke få penge til at gå op. Der skal spares 78 mill. kr., og hvis ikke de kan tages det ene sted, så må de jo spares et andet sted. Det er hermed konstateret.

Hermed sluttede spørgsmålet.

13) Til *socialministeren* af:

Tyroll (VS):

»Vil ministeren drage omsorg for, at forældre, der på baggrund af, at deres kommune ikke opfylder bilstandslovens § 69 om det nødvendige antal daginstitutioner, ikke kan få deres børn i vuggestue eller lignende, bliver holdt økonomisk skadesløse for ekstraudgifter i forbindelse med de af kommunen anviste alternativer?«

(Spm. nr. 508).

Skriftlig begrundelse.

Spørgeren har fået forelagt et tilfælde, hvor et forældrepar, som følge af at Københavns kommune ikke opfylder bilstandslovens § 69, ikke har kunnet få plads til deres børn i en vuggestue. Som alternativ har kommunen ydet social bistand i form af en pige i huset. Denne ordning har medført, at de pågældende forældres skattefradrag er blevet reduceret på grund af modtagelsen af den sociale bistand. Dermed er de blevet stillet ringere økonomisk, end de ville være blevet, hvis kommunen havde opfyldt § 69 i bilstandsloven.

Spørgeren finder det i øvrigt helt uacceptabelt, at denne situation kan opstå. Det burde give anledning til et påbud fra socialministeriet om, at kommunen snarest opfylder bilstandslovens bestemmelser og afvikler de uacceptable alternativer.

Socialministeren (Eva Gredal):

Jeg kan svare, at bilstandsloven indeholder ingen almindelig anvisning til kommunerne om, at de som et alternativ til at tilbyde daginstitutionspladser kan tilbyde at dække udgiften til den private bistand til børnepasning, som forældrene selv skaffer sig. Efter bilstandslovens regler om kontanthjælp kan der imidlertid i tilfælde, hvor en familie i øvrigt opfylder betingelserne for at modtage hjælp, også udmåles hjælp til dækning af udgiften til sådan privat antaget hjælp. Efter skattelovgivningen vil hjælpen, selv om den ikke er skattepligtig, bevirke, at der foretages en forholdsmæssig nedsættelse af modtagerens personfradrag.